

TELEGRAFUL ROMAN.

Telegraful este de doi ori pe săptămână: Miercuri și Sâmbătă
— Prenunțarea se face în Sibiu la espeditura foiei; pe afară la Ce. R. poste, cu bani gata, prin scrisori francate, adresate către espeditură.

N° 27.

ANUL I.

Sibiu 4. Aprilie 1853.

Prețul prenuțării pentru Sibiu este pe an 7. fl. m. c; ear pe o jumătate de an 3. fl. 30. cr.
— Pentru celelalte părți ale Transilvanii și pentru provinciile din Monarhia pe un an 8. fl. ear pe o jumătate de an 4. fl. — Inseratele se plătesc cu 4. cr. șirul cu slove mici.

Depeșe telegrafice.

London 7 Aprilie. Lordul Clarendon a deciarat în casa de sus, cumcă petițiunea deputațiunii din London pentru întrevenirea în favórea Turciei nu s'a primit de și sentimentele ei s'au aprobat.

Turin 6 Aprilie. Directorele de Telegraf Boneli stă se plece la insula Sardinie, unde să se începă lucrările pentru telegrafii submarini, cari și Anglia anume pentru Oct-india vrea să'î întrebunțeze.

London 7 Aprilie. Regina a născut un norocos un principe.

Paris 9 Apr. Arhiepiscopul din Paris a redicat oprirea ce era asupra „Universului” „Patria” negă că la protocolul din Londra ar fi un articol secret, care ar îngădui întrevenirea armată a Borusiei în Nevșatel.

Paris 11 Apr. Gazeta semi oficiale „Patria” deciară cauza turcască de izprăvită.

Călătoria.

Orientațiunea

Carpații trag împregiurul Transilvaniei un inel important și măreț. Munții mărginași de către mézăzi sânt în întinsul cercu mai nalți, și pentru aceea ei arată în lumea vegetabile cea mai mare varietate. Culmea lor cea mai înaltă se ridică peste 8000 picioare vienezee în înălțime, înălțimea de mizlocu a culmerolă este 7000, și a crestei 5000. Singuratici coloși de bară se ridică din massa lor în sus, și acésta constă din gneis (piatră) și din ardesiă micósă. Ciar și văile de căpeteniă zac între 500 și 1500 de urme peste fața mării, iar văile curmezișe, ce se varsă în ele sânt mult mai nalte. Astfeliu de vale curmezișă este valea Arpașului. Ea zace între 42°, 15' și 42°, 18' în lungimea, și subt 45°, 32' până la 45°, 46' în lățimea geografică. Decursul apelor ei merge dela amézi spre nord către Olt, și este în linie dréptă numai trei mile germane de lung. Treimea părții din giosu a acestui cursu cade în terenul larg de prund ală valei de căpeteniă, care prin nomolirea Oltului s'a redicat mult în sus. Déluri mice cu păduri de stăjeriu desémnă începutul munților înălțetori, între ele se arată buicitórie câmpie (poiene) séu pământu ticosu tremurătoriu. Începutul nordic ală treimei mizlocie cade la olaltă cu începutul regiunii (ținut) de fagi, și aici începe propria vale curmezișă. O sticlăria, cel mai securu semn unei abundențe de lemne, stă la respânditória de mirosu intrare, după ea, și de amândoe părțile peste ea se estindú rourate, bogate de izvóre, umbróse dumbrave. Munții înalți sânt despărțiți de regiunea fagilor,

carea se întinde dela 2000–3500 de picióre, prin unŭ brău îngustŭ de molizŭ (brazŭ). Peste aceste începe stăpânirea roselorŭ alpestrii, care în sfârșitŭ face locŭ la lihene, și la alte vegetabilŭ ce crescŭ pe petre.

Afară de casele pe lângă sticlăria nu sântŭ alte locuințe în totă valea. Véra se însuflețescŭ acestea pădurŭ cu tăietorŭ de lemne, pășiunile maŭ nalte de oierŭ, căroră facŭ urșii multă pagubă. Ciute sântŭ în abundanță; pe care maŭ multŭ le gonescŭ vulturŭ decâtŭ vânătorŭ.

Este o mărêță, neștersă, pomposă natură muntosă.

Întăia și a doa zi.

Întracolo călători din Sibiiŭ în 25 Iuliŭ 1850 o mică soțietate a amicilorŭ de Botanică, ce consta din Directorele de fabrică Drŭ. Șurŭ, din apotecariulŭ Caiserŭ și din descrieroriulŭ acestuŭ voiagiŭ Secretariulŭ Ministeriale Cavalerŭ de Haiflerŭ. Noŭ ne amŭ fostŭ propusŭ să cercetămŭ cât se pote maŭ bine lumea vegetabile a valeŭ Arpașiuului, și pentru aceea amŭ împărțitŭ lucrulŭ. Eŭ meamŭ elesŭ la împărțire criptogamele (plante care nu facŭ florŭ.) Ceialalți doŭ tovaroși de călătoria aveau a ținti asea luare aminte numaŭ la fanerogame (plante care facŭ florŭ.) Către séră ajunserămŭ la intrare, și dormirămŭ în sticlăria. Dimineța plecă mititica caravană pentru că de aici încolo treburămŭ a lua cu noŭ tôte cele trebuințiose, pe care le încărcarămŭ pe spinarea omenilorŭ ce ne însoțiau, și din care trei erau ducătorŭ de cele trebuințiose, iară unulŭ călăuzŭ. Noŭ ne mișcămŭ numaŭ încetŭ înainte, pentru că cu totŭ pașiuulŭ flóra se făcea totŭ maŭ interesante, și în multe locurŭ petreceamŭ cu órele. În priviința criptogramelorŭ nu me îndestuliiŭ, a adnota observatele speție în cărticica mea, ci eŭ urmaiŭ principiului, să culegŭ tôte, ca să le potŭ maŭ târziu cerceta cu îndeletele. Era dară cu nepotință a merge maŭ repede.

Către séră ajunserămŭ la stânele, care staŭ în vale aproape de regiunea din susŭ a molizilorŭ. Nu departe de ele, subt unŭ părete de varŭ străveciŭ frumosŭ, care acolo este așezatŭ peste o scurtă întindere de ardeziă micosă, neamŭ așezatŭ să mănemŭ. Dimineța atârna ceață grea de munții înalți. Noŭ totuși ne suirămŭ dea lungulŭ șuerătoriului părău în susŭ. Fiește care avea să mērgă cu ducătoriulŭ luŭ după lucrulŭ seŭ, într'o cutare culme vreamŭ noŭ către amēzi a ne întâlni, și apoi a ne reîntorce în tovarășiă. După ce eŭ trecuiŭ regiunea din susŭ a molizilorŭ me aflaiŭ ca într'o lume nouă. În locŭ de erică cărnosă (plantă) ce se află într'o mulțime în Tirolŭ, în totŭ loculŭ pompósa brucentalia spiculiflora, (plantă) în locŭ de rododendrŭ ferugineu rododendru mirtifoliŭ, în locŭ de clopoței cu florŭ râtunde clopoțeiŭ luŭ Steveni, și așia colo și colo cele maŭ multe speție bătrâne, însă de feliorŭ noue, de aceea peste totŭ fisionomia vegetațiunei este ca și în Alpŭ, în deosebŭ însă pentru botaniciŭ dela apusŭ cu totŭ pașiu o aflare nouă și totŭ o maŭ nouă dovadă, cumcă Carpatuluŭ se cuvine o propriă creațiune.

Încântarea mea s'a întreruptŭ după puținŭ timpŭ de o ploie măruntă, carea se formă în ceață. De ceialalți tovaroși nici o urmă. Ducătoriulŭ meŭ vorbea numaŭ românește, și eŭ dabé poteamŭ a me înțelege cu elŭ în acēsta limbă numaŭ în cele maŭ de lipsă. Nicăiriŭ vreo cărare. Din tote părțile numaŭ păreți de iarbă, seŭ atárnature de stânce, ici cole întrerupte prin bolovanŭ prăpăstioși. Pe astfeliŭ de terenŭ umblaiŭ eŭ maŭ multe óre, eŭ cugetamŭ că amŭ păzitŭ adeverata direpțiune, și încă totŭ speramŭ că voiŭ afla consoțiiŭ mei, însă speranțele mele fură înșelate. În sfârșitŭ trecu de amēzi. Oboséla și fomea își arătară dreptulŭ seŭ. Însă cum să amŭ eŭ voie a me lăsa la odihnă, în astfeliŭ de tempestate departe peste regiunea copacilorŭ, cu unŭ ducătoriŭ, care nu cunoștia ținutulŭ, cândŭ timpulŭ scăpata din zioă ? Amŭ potoli fomea era și așia cu nepotință, pentru că ce era de mâncatŭ și de beutŭ aceea se afla la ceialalți doŭ purtătorŭ ai consoțilorŭ de călătoria; alŭ meŭ nu a căpătatŭ nimicŭ, ca cu atâtŭ să'lŭ potŭ maŭ tare încărca

cu lihene de stânci. Dabé ajunsăiū la crésta munților, și cu acésta și granița Imperiului. Precepise înfricoșiate de amândoe părțile se slobodū în adâncime, crésta era așa de îngustă de dabé pote unū piciorū afla locū. Acuma numai me convinsăiū, cumcă amū greșitū cu totulū direpțiunea. Însă ostănéla era așa de mare, de numai potuiū face, decât me culca de partea crestei. Acésta făcu și ducătoriulū meū și într'unū momentū adurmirămū amândoi. Când ne amū trezitū erau patru óre dupăamézi. O sete arzătoría me muncea, săriiū în susū mi pregătiū o grabnică reîntorcere. Petrecătoriul meū, ce bine vedea cât este de periculosū într'o înălțime de 7000 picioare în cétă, și ploie a fi fără merinde și a potea afla drumulū înderăptū, nu așteptă ai demănda acésta de dóe orī. Noi ne coborărămū cu cea mai mare precauțiune în giosu. La celū din tăiū părăușū, ce nu izvora din vr'o fântână, ci s'a născutū din neoa, ce se topia, îmū potoliū setea, și pāșiū acum ca din noū întăritū către adâncimele, ce din cauza cétéi erau neștiute și înfiorătorie. Eū ajunsăiū fără nici o stricare încă naintea celoralalți loculū culcușiului din nóptea trecută. (Va urma.)

Monarhia austriacă

Transilvania.

Sibiū 2 Apr. Venindune la mână niște date, ce cu de amăruntulū scărmanate, și bine pricepute se potū face pentru romăniū transilvaneni de însemnătate, iară pentru ceilalți interesante, ne aflămū îndatorați ale împărtăși în colonele „Telegrafului Românū” – Călătorindū în véra trecută Maiestatea Sea Împeratulū prin Transilvania, romăniū, cariū astfeliū de călătoriā a ținutū totdeuna de o prevestire fericitóriā, alergară micū și mare, tinerū și bătrănū, bărbați și femee la orașe, la cetăți, la drumuri pe unde știaū că va trece Préfnaltulū Óspe, ca să'i vază strălucita față, și să'i ureze fericire. Cumcă romăniū cu acésta rară ocașiune vrură a arăta și necazurile și nevoile sele este lucru préfirescū. – Spre acestū sfârșitū se lucrară multe și felurite jalbe după cum adecă erau și lipsele și necazurile poporului rugătoriū. Și decă vomū spune că numerulū jebilorū pe care le aū datū numai romăniū în Ardélū Împeratului, se sue peste 4000, atunci orī cine va trebui să cugete că acestū poporū este încă tare împilatū. Ca să putemū însă judeca despre acésta, aflămū cu cale a împărți jebile după cuprinsulū lorū. Cele mai multe jelve se așternură Maiestății Sele în pricinele urbarialī și comunalī, adecă pentru case, grădini, pământuri, păduri ș. a. După aceea vinū jelvele pentru daunele, omorurile și alte necuviințe, ce s'au întemplatū cu ocașiunea revoluțiunei trecute, din care unele sântū înfiorătorie, și arată ce face órba patimă, și ura între popore; jelvele dela preoții romănești, mai cu sémă greco-răseritenī, pentru dotațiunea parohielorū și a șólerolū. Urméză pre urmă jebile de natură mai privată, adecă pentru decorațiuni, scutiri și eliberări din cătăniā, pentru furturi, slobozirea din prinsóri, pentru primirea copiilor în institute împerătești, pentru colecte, ba nu aū lipsitū nici de acele jalbe, ce nici celū ce le aū datū, nici celū ce le aū primitū aū potutū cunoște din ele, ce aū vrutū jeluitoriulū. În multe amū vezutū numai manifestarea simțimintelorū de bucuriā și de mulțămire a unorū comunități pentru norocirea a vedé pe Monarhulū seū în țera acésta și pentru eliberarea romănilorū din iobăgiā.

Din jebile aceste putemū trage dóe corolarie adecă 1. Cum că romăniū aū cea mai mare credință în Împeratulū lorū, în care vedū dreptatea personificată și că așteptă cu totū dreptulū a lorū fericire dela Tronū. 2. Că ei rezimații pe temiulū acesteī credințe așteptă iar cu totū dreptulū unū rezultatū doritū după jelvele ce le aū așternutū la picioarele Maiestății Sele.

Ca Împeratul să pótă administra dreptate fiecărui om, jalba lui trebuia să fie fostă întocmită așa, cât ea să cuprindă nevoia jeluitorului în termeni lămurii, și într'o formă cuviințioasă, acesta însă a lipsit la partea cea mai mare a jebilor așternute, mai vărtos la cele românești ce făceau numărul cel mai însemnat. Stilul întortocat al acestor jalbe, frazele întrebunțate în ele, ce nici decât nu se potriveau cu obiectul ce era de pertractat, au stărnit în noi o opinie durerosă, că cei ce s'au ocupat cu compunerea jebelor împerătești nu au avut intențiune a arăta nevoia bietului țerén, ci a se produce cu limbajul său latino-român întortocat. – Și de unde vine acesta ? De acolo Domnilor mei ! pentru că noi nu avem ó m e n i de î n c r e d r e cu cunoștințe politice, cu idee còpte conformate împregiurărilor de față ale Monarhiei întregi, și relațiunelor internaționali din patria noastră, și pe cari îi avem, nu'i stimămu pentru că nu suflă cu noi într'un corp. – Dela revoluțiune încóce s'a făcut cu frumosul nume de i n ț e l e g i n ț ă un abuz neresponsabil, orî ce bălos și mucos – să avem ertare espresiunei – care știe azbucele este astăzi înțelește, se face ductorul comunei seú ținutului seú, îi pótă trebile, îi face jalbele, îi dă safat cum să pășescă, vezibine acestea tóte după idea sea estravagante plină de utopie. – Au nu era ridicol a vedé jalbe date la Împeratul pentru un boi, o vacă, seú cal, ce i s'a furat înainte cu 2, 3, 4 5 ani, seú pentru 4—5 coți de pânză, trei fuióre de care ia jefuit rebelii ? Noi pricepem prébine, că cel ce a perdut cele trei fuióre, nemaî având altele, a serăcit, ca și cel ce a perdut mai mult, însă întrebăm plătită fuiórele acele 15 cr. m. c. ce ia dat pe cóla tipărată, și apoi cadesă să dăm noi sfinției persóne a Împeratului așa de ridicolose jalbe, și ce rezultat aștepta de la ele ? – Acesté însă sânt de natură privată și se pot escusa cu simplicitatea poporului, căruia avem numai atăta de a mai adaoge, că decă nu vor căpăta nici o resoluțiune (valos) seú nu așa precum aștéptă pe jalbele ce le au așternut Maiestății Sele Împeratului, să nu se mire, căci cauza de ce, și cum trebuie să mérgă jalbele aceste s'a arătat pe larg în colónele „Telegrafului Român.” –

Că însă acesta înțelește pași destul de neînțelește mai departe, și străcură prin jebale unor comunități și cereri de acele, ce cu punctul timpului de acum și cu tendința înaltei regenție nu sânt consone, și care pentru aceea au potut lepăda o umbră întunecată peste adeverata noastră loialitate, este nu numai lucru trist, dar și periculos.

Bărbații nostri de încredere, ce se află în anii trecuți în Viena, au așternut o petițiune, încare după împregiurările de atunci între altele au cerut și înființarea unei universități române, pe acest temei rezimați se născu în mulți idea, fără să fie mesurat stațiunea timpului în care am ajuns delă 31 Decembre 1851 încóci, a cere delă Maiestatea Sea și acuma voe pentru înființarea unei academie de drepturi. Acesta idee se lăși tare pela începutul anului 1852, tocmai așa ca și alte idei, ce aveau să rămână numai idee. – În contra ei să redicată mai mulți bărbați cordați de ai nostri, și arătară, că înființarea unei academie în ceruta formă numai că ar aduce forte puțin folos pentru națiunea întregă, dar ea ar rămânea și fără rezultat în privința tinerilor, cari fără cunoștința limbei germane astăzi nu se pot apleca în servițiile de stat, ca să tăcem aceea împregiurare că ne lipsesc și tote mizlocele, ce se cer spre înființarea ei. Luând mai departe în drépta considerațiune și aceea că în timpul de față ideile separatistice nu pot fi bine primite decătre stăpănire, și că tot odată se înființă în Sibii o academie de drepturi paritetica, acesta petițiune nu numai că nu ar fi fostă amesurată timpului, dar prin ea am fi arătat și o nematuritate, o nepricepere a pusețiunii noastre și a stărei politice în care ne aflăm, ne am fi comprimis înaintea stăpănirii și am fi potut veni și în dréptă suspiciune. Încă a

potutǔ folosi acésta bine calculatǎ și maturǎ bǎgare de sémǎ la înțelegința noastră cea adeveratǎ, dovadǎ ne este rezultatulǎ cǎ din partea ei nu sa făcutǔ nicǐ unǔ pașiũ, care ne arũ fi potutǔ aduce cât de micǎ compromisiune.

Precum însǎ de multe orǐ mai vǎrtosũ la tineriĩ cu temperamentũ viu, nu mintea sǎnetósǎ, nu cunoștința practicǎ a stǎrei lucrurilor, a relațiunelorũ internaționalĩ, iarǎ mai vǎrtosũ a sistemei politice de fațǎ, ci vorbele frumoase, mǎrețe, resunǎtorie, și ideele noe estravaganți, cu multũ mai bine placũ, așia fu și cu ideea acésta, care abstractũ luatǎ în adevǎrũ este sublimǎ. Uniĩ se legarǎ de ea, ca orbulũ de gardũ. Academia și alta nimicũ, și ținurǎ întru nimicũ a agita pe unde poteũ. Comunitǎțile, din munțiĩ apusenĩ, fiind mai îndepǎrtate dela centru și aplecate totũ deauna sǎ sprijinésǎ ce are coloritũ națiunale, fǎrǎ sǎ fie cercetatũ mai aproape ce e de făcutũ, aũ datũ petițiunii de aceste înconcretũ: iarǎ alte cincĩ mai înlǎturate, și precum se vede din petițiunii cele mai ticǎlose, așternurǎ aceste petrțiunii can în forma urmǎtoriǎ. Dupǎ ce se vaietǎ amarũ cǎ sǎntũ scóse din pǎșiune din pǎdurĩ și din tóte veniturele comunali, și trebuie cǎ mórǎ de fóme séũ sǎ eae lumea în capũ, adoagǎ la sfǎrșitũ cǎ pe temeiulũ petrțiunei din 18 febr. 1849 sǎ lisǎ dee voe a redica academiǎ romǎnǎ, în care tineriĩ romǎni sǎ învețe studiile juridice romǎnește, iarǎ studiulũ limbei germane sǎ fie numai accidentale, ca așia sǎ pótǎ fi stǎtǎtoriĩ încredințǎ și pe lângǎ tronũ ! – Aceste petițiunii atǎrnare la jelǎile acelorũ cincĩ comune sémenǎ cuvǎntũ în cuvǎntũ așia una cu alta, ca cum sémenǎ dóe óe dela o gǎinǎ. – Se póte o mai mare satirǎ pentru acele nevinovate comune, ca sǎ nu zicũ pentru națiunea întrégǎ ? Este acesta semnũ de maturitate națiunale, și de viațǎ politicǎ ? Se tǎngue comunele cǎ perũ de fóme, și vréũ sǎ iaie lumea încapũ ne mai potǎndũ suferi nevoile, și apoi ca sǎ mai pótǎ esista cerũ licențǎ a rǎdica academiǎ. Nu însǎmnésǎ acésta a ne bate jocũ de națiune ? nue acesta a arǎta cu degetulũ cǎ ea este pré crudǎ pentru viața politicǎ ? în astfeliũ de fapte punemũ noi naționalitatea? Care nu face așia, nu cugetǎ așia nu e naționalistũ ! este reacționariũ, nu'și cunoște misiunea sea ! – Ne aũ lǎcrǎmatũ ocĩ, ne aũ sǎngeratũ inima sǎ vedemũ cum bǐata națiune se pórtǎ de nasũ de niște ómeni, necopți, cariĩ abusese cu numele de înțelegințǎ. Décǎ ciemarea înțeligenței acestea este, sǎ aducǎ pe romǎni la rǎtǎcire, atunci Dumnezeu sǎ ne ferésǎ de ea.

Óre astfeliũ de faptǎ, astfeliũ de întreprindere neprecugetatǎ și necóptǎ potutaũ luneca pe lângǎ pǎtrunzatoriĩ okĩ aĩ stǎpǎnirii? Ba nicǐ decum. Însǎ ea cugetǎndũ pǎrintește, și cunoscǎndũ sințiulũ sǎnetosũ a romǎnilorũ, luǎndũ în considerațiune și starea în care s'a aflatũ pǎnǎ acuma, va ști deosebi între adeverații naționaliști, și între ceĩ prospǎiști, séu cum îi numește ea after naționalisten, și nu va împluta faptele acesté adeveratũ copilǎrești, și solizilorũ bǎrbați aĩ națiunei, cu atǎta mai puținũ simțiulũ celui nestrǎmutatũ loiale alũ poporului întregũ. – Romǎnulũ condusũ de adevrata înțelegințǎ nu ușiorũ se abate din calea dréptǎ, cu atǎtũ mai puținũ a cugetatũ vre o datǎ a se opune mesurilorũ și intențiunelorũ ce înalta stǎpǎnire le ia și le are spre binele imperiului întregũ. Cercatũ de astfeliũ de fapte va cunoște, cǎ înțelegința lui póte fi numai aceea, ce știe prețiuĩ împregiurǎrile și starea politicǎ în care ne aflǎmũ, și sǎ conformésǎ dupǎ ele, care are o judecatǎ cóptǎ, și putere morale, minte sǎnetósǎ, esperiențǎ, idee practice realisabile, care știe înainta interesele și bunulũ patriei sele și alũ imperiului întregũ întru totũ, și în parte alũ poporului seũ. –

Sibiiũ 12 Aprilie. În 6 acestea s'a osǎnditũ la mórte în Harțeganĩ în districtulũ Belgradului locuitoriulũ de acolo Ceis alias Grel Iuon pentru hoțiĩ prin judecata statariǎ, și în 7-lé s'a executatũ osǎnda prin stréngũ.

În 2 Apr. s'a surpatu în Poldulu micu fără veste fântăna, ce se săpa la învățetoriul satescū, și a cotropitū doī ómenī.

La strigarea după ajutoriū alergarā gendarmii cariī patrolau prin satū cu numele Mese, și Rusin, puserā mână la lucru, și le succedā a scăpa pe amāndoī vii. Acēsta frumósā faptā stārni în locuitorii satului atāta mulțumire, cât ei de bucuriā sărutatū mânăle și haīnele gendarmilorū.

M.T.

Misteriulū de finanțā a datū postulū magistratului de casā la casa țerei din Transilvania D. Magistrului de la Casa oficiulū solutoriū cămerale ce era în Sibiiū, Carolū Ţilih.

Sibiiū. 3 Apr. în 25 Martiū s'a escatū în Cărța de giosū unū focū, care a prefăcutū 7 Case, 13 Grajduri, și 13 Ţiure în cenușe, aū arsū și mai multe vite. Vești de acēste triste se audū și din alte locuri.

Brașovū 9 Apr. c. n. După Satelitū, hoții cariī scăpaserā mai dāunāzi din prinsorile de acolo sântū iarāși prinși și puși la umbrā. Pe doī ia prinsū dārstariulū din dārstea lui Naumū Doșiū cu pericolulū vieței sele.

Bănatū. Subt rubrica „Curirulū Timișorei” ne aduce Gaz. Timișorei plăcuta știre, că în 12 Apr. c. n. se va decide linia telegrafică, și așia Timișora va sta acuma în legăturā cu Peșta și Viena și prin telegrafū.

Întāmplări de zile.

În urma necontentitelorū ploī Dunărea a crescutū în Viena la 9 Apr. întrō mesurā ce însuflā grige.

Adjutantele Sultanului D. Mustafa Efendi a avutū onóre a fi primitū în 10 Apr. la órā de Maiestatea Sea Împeratului în audiențiā separatā, în care ia prezentatū o scrisóre autografā a Sultanului. Elū se va întorce înderāptū la Constantinople în decursulū septemānei viitorie.

Mareșalulū Campestre și Banulū Baronele Ielacici aū ajunsū Duminecă dimineța în Viena.

Energiósā pășire a Contelui Lainingen în Constantinople a ajutatū și pe unū bavarezū a căștiga 15000 piastri, omulū din clasiculū pământū alū berei avu nenorocire a fi întimpinatū la o cértā în Constantinolte cu multū mai iute de o mulțime de lovituri simțitorie, decâtū a căpāta pentru aceea cuvenita satisfacțiune. C. r. internunciaturā ale Austriei veni și bietulū bavaresū la o frumúsā sumuliță în resplata durerilorū.

După știrile ce le împărtășește „Ind. Bel.” din Constantinople din 27 Martiū, arū fi căpātatū principele Mencicof o audiențiā la Sultanulū. Sultanulū însā se fie denegatū apriatū cererile principelui pentru o scrisóre care numaī Sultanulū singurū fără împărtășirea consililui de statū, să o fie datū.

Prelegerile în universitatea din Padova s'au descisū în 11 Aprilie.

În Este s'au condemnatū ca la 40 inși pentru tálhārie la încisóre pe viață, și pe mai mulți ani.

Maiestatea Sea Împeratului s'a înduratū a pune noū denumitulū cardinale și primateliū alū Ungariei D. Ioane Știtovsci în 11 Apr. în biserica curții sărbătorește baretulū cardinale.

În Monarhia Austriacā sântū astāzi 1269 oficie de poștā cu stațiuni de poștā, 29 oficie de poștā simple, 7 Ecspeđițiuni de poștā cu stațiuni de poștā, 984 ecspeđițiuni de poștā simle, și 75 de stațiuni pentru scimbarea cailorū. – În anulū trecutū a fostū venitulū totale pentru porto de scrisori 4,117,187 fl. m. c.

Țera românească și Moldavia.

Buletinul oficial aduce din București cu dată din 27 Martiu următoarele: aprópe de înceerea lucrărilor în sesia sa de estimp, Obștescul Divan, după primirea bugetului de venituri și celueli ale anului curgători, și după cercetarea și aprobarea tuturor socotelilor pe anul trecut 1852, a votat într'o unire, în seanța dela 19 ale curgătoarei luni, o adresă de mulțumire préinălțatului nostru Domn, și s'a adus Măriei Sale sâmbătă la 21 ale curgătoarei, de o deputațiune care fu însoțită de toți mădularii Obștescului Divan.

Iată copriinderea acestei adrese urmată de respunsul M. Sale

Préinălțate Dómne !

Din cercetarea ce a făcut Obștescul Divan socotelilor Vistieriei pe anul 1852, și acela ale casei speciale a datoriilor vistieriei pe același an, cum și din deslușirile ce a dat Dlu Șeful acelu Departament, a dobândit Divanul prilej a vedea cu o vie mulțumire bunele și înțeleptele măsurii ce au fost întrebuințate întru aceea ce se atinge de interesul statului, căci peste tóte celuielile urmate cu pășirea îmbunătățirii tuturor ramurilor țarei, și cu plata însemnatelor dobânzi la sumele împrumutate, a mai prisosit la sfârșitul anului 1852, o rezervă de lei 566,465, par. 27 precum și că datoria țarei lămurită la anul 1850, în sumă de lei 19,066,940, s'a redus întrun așa scurt timp la suma de lei 6,790,047.

Starea în care a'ți primit, prea Înălțate Doamne, finanțiile țarei, grelele împrejurări în care v'ați aflat, și fără adaogerea a tuturor mijlócelor ce Divanul a fost pus în dispoziția Înălțimei Voastre, prin raportul său cu Nr. 347, din anul 1851, sânt într'adevăr cele mai vii dovezi de părintesca îngrijire și trudósele ostenele ce a'ți jertfit spre ușurarea tuturor claselor lăuitorilor acestui principat, pentru care Divanul ca organ al țarei să simte dator a depune cu sinceritate și cel mai adânc respect la picioarele tronului Înălțimei Vóstre, adânc recunoștință pentru această mare facere de bine, cum și pentru regularitatea ce se păstrează la socotelele tuturor caselor obștești.

Divanul, are tótă încredințarea prea înălțate Doamne, că prin înțelepta și economica cibernisire cu care a'ți isbit a dobâdi acest fericit rezultat într'un așa scurt timp, pentru plata celei până acum datorii, nu veți cruța și pe viitorii a jartfi tóte ostenelele cu înțelepciunea ce Vă caracterizează spre a efectua și celelalte ramuri de mijlóce destinate de Divan în plata datoriilor țarei, ca în scurtă vreme răfuinduse de tot, să rămâe gloria acestei bine faceri în inimile nóstre și ale urmașilor nóstri, un subiect de vecinica recunoștință pentru marea ispravă ce a'ți săvârșit în folosul obștii.

Cu acest prilej, prea Înălțate Dómne, neputându Dibanul trece cu vederea osârdia ce Dlu șeful Finanții, sub direcția Înălțimei Vóstre, a arătat într'această împrejurare, vă spune plecat mulțumirea ce în persónă îi a ecsprimat pentru acest fericit rezultat.

Domnilor !

N'am făcut de cât să'mi îndeplinesc datoriile, mulțamesc Obștescului Divan pentru mărturisirea ce'mi dă despre aceasta. Pentru mine nu póte fi încurjare și mângâiere mai dulce, de cât încredințarea că cunoșteți și prețuiți curățania și neobosirea ce aduc întru îndeplinirea datoriilor. Binevoii a fi încredințați, că în tótă vremea nu voi cruța nici unei ostenele, nici unei jertve spre a merita adevărata stimă și dragoste a conpatrioților, singura țintă pe care n'o pierdem nici odată din vedere. Vă

mulțumesc, Domnilorū din adânculū inimii pentru concursulū ce cu zelū fiecare în parte neați adusū, și poftescū pe venerabilulū D-vóstre Presidentū a (...) către Obștesculū Divanū organulū cămșirilorū Nóstre.

Turcia.

În privința negociațiunelorū între pórta și principele Mencicof nu s'a pututū mai departe nimicū afla cu securitate, se zice că acuma s'arū învărți aceste pe lângă cauza Montenegrinilorū și emancipațiunea creștinilorū. Deciațațiunea energicā a Angliei se pare că arū fi întorsū lucrulū astfeliū. Uniū însā sântū de părere, că pórta s'a înțeleșu cu principele în privința Ierusalimului, însā deslegarea încă nu arū fi cóptā pentru publicitate.

Omer Pașa se așteptā în Constantinopole.

Proiectulū de Bancā care la primitū Divanulū s'a ratificatū de Sultanulū în 27 Marțiu c. n. și s'a slobozitū către întreprinzetori concernintea iradā împerătéscă, ce are óreșicare modifiațiunī în proiectatulū originale.

Cu tóte știrea nepăciuite, ce se lășiserā zilele trecute asupra Turciei, capitalisti se vedū a avea confidențiune în ea, fiindū că suma de 400,000 punți sterlinā, ce se cere spre înființarea băncii, are se curgā din Anglia, Franția, și America.

Constantinopole 24 Marțiu. „Ziurnalele de Constantinopole” înștiințeze: Cu mare contentațiune împărtașimū cumcā după cele mai noue știri din Moldavia, starea sãnetății a Principelūi stãpãnitoriū Gica s'a îmbunătățitū într'unū gradū doritū, și că elū curândū va apuca iarășī în mânele sele frãnele administrațiunei.

Rusia.

S. Petersburgū 31 Marțiu. Consiliariulū titulare Iacovlev a depusū unū milionū de ruble de argintū spre dispunșețiunea Împeratului, ca să'i împărțéscă după părerea și atragerea inimei sele. Împeratulū arătā dãruioriulū mulțãmirea sea și îlū denumi de camerariū la curtea împerătéscă cu rangulū unū consiliariū de colegiū, și de cavalerū alū Ordinulū S. Vladimirū a 3a clasā.

În unū ucasū îndreptatū către comitetulū invalizilorū, ce s'a înființatū în 30 Aug. 1814 se zice: „În privință la aceea, că asigurarea eroicilorū apãrãtori ai tronului și ai patriei, cariū aū sãngele seū pe câmpulū onorei, mai bine corespunde acestui scopū nobile, noi demãndãmū suma aceea, ce a dãruitū Consiliariulū de colegiū Iacovlev a se incorpora la fondulū invalizilorū. Comitetulū nu va lipsi a face în privința acēsta cele de lipsā.

S. Petersburgū 1 Apr. Încãlciturile în Oriente se privescū aicea cu mare luareaminte, însā niminea nu cugetā că vorū trage după sine vre'unū resbelū. Spesele pentru ocuparea armatā a provinciilorū danubiane, sântū calculate pentru pórta, însā ambasadorele împerătésce nu a poftitū licuidațiunea lorū. Pretensiunile pentru desciderea bosporuluiū nu sântū puse numai pentru Rusia, ci pentru flotele tuturorū poterilorū marine, de aceea ele nu potū ațita gelogiā.

Amă remasă.

Amă remasă ca celă ce'n lume,
É născută a suferi,
Și numai cu bunulă nume
Dintre lupte-a reeși.

Amă remasă bătută de sôrte,
De dușmană încungiurată,
Întristată până la môrte,
Însă totă n'amă desperată.

Vedă ursita, că'mi prepară,
Venitoriă înfiorată,
O viață-atătă d'amară,
Și nu știă cuă ce'amă stricată !

Favorirea totă nu pieră,
Din amică face dușmană;
Ce'ți ajută-a remăneră
Pe lângă ce-ăi pusă plană ?

Treceți bântuiră cu furtune
Peste mine ne'ncetătă;
Căci eă țină că tôte'să bune,
Căte sôrtea mi le a dată!

Blajiă 8 Aprilie.

Ună Șiesană Teol.

Țitațiune Edictale.

Ioana Țurca Unguru legiuta muere alui Toma Bucșanu din Sibieliă Districtulă Sibiuluiă, care de opt ani ș'ău părăsitiă pe bărbatulă seă, și de atunci încôce nu se măi știe, unde se află, este prin acăsta provocată, ca în termină de ună ană și o zi să se ivăscă seă însuși în persônă, seă prin avocată la acăstă scaună protopopescă, căci altmintrea și fără de dânsa se voră face cele după lege și dreptate.

Sibiuiă 23 Fevruariă st. v 1853.

Ioane Moga m.p.

Protopopulă Tractului Sibiuluiă I

Lădița de Poștă.

D. S. T. în Blajiă. Dăcă ve place, bucurosă și altădată.

D. I. F. în Rodă. Fiți secură că se voră face tôte.

D. Ins. C. R. în Logojă. Cereră Dvôstre se va face destulă.

Cursulă baniloră la Viena în 11. Aprilie. Calend. Noă.

Aurulă _____ 114

Argintulă _____ 109

Redactor respunzătoră: **Dr. Vasici**

Editura și tipariulă Tipografieă diecesane.